

Ademloos mooi

Een paar dagen geleden naar het strand geweest. Het was té mooi weer om thuis te blijven. We rekenden op een drukke weg. Iedereen wil wel, dachten we. En Baksum was druk. Heel druk. Groot en klein schuifelde de strandopgang op naar het zilte nat.

Het was hoog water. Spiegelglad. Een glinsterende zon speels langs kleine rimpelingen. Geen plek op de terrassen vrij. De horeca golfde van plekje zoekende baders. En boven dit alles een stralende zon die van geen wijken lijkt te weten. Broekspijpen opgerold. Schoen en kousen in de rugzak. Met blote voeten langs de schuin aflopende vloedlijn richting zuidwaarts geschoven. Langs en tussen spelende kinderen en zonnebadende mensen. Af en toe even contact met een speels golfje.

Problemen zijn ver weg. Geen ruzie. Geen bedreiging. Geen dom geprotesteer. Geen mondkapjes en anderhalvemeterkramp. Geen dreigende samenscholingen. Wel groepjes jongens die schoppend, springend, koppend naar en met elkaar een bal in de lucht proberen te houden. Het sportieve schouwspel levert acrobatische standjes op. Het vermag echter niet de vertedering van het verwoed in het zand gravende kind te kleineren.

We lopen steeds verder totdat we zin krijgen ergens in het heldere zand languit te gaan liggen. Een beetje uitrusten en naar de blauwe lucht boven ons kijken. Een meeuw passeert en ver daarboven trekt een vliegtuig sprankelende condensstrepen richting het zuiden. Zeker een bak met vakantie vierende zonzoekers. Vandaag hoeven ze eigenlijk niet eens zo ver. Zonde van de CO₂. Ze hadden net zo makkelijk hier kunnen blijven. Er was hier nog plek zat!

We blijven aan het strand eten. Moeten eerst in de rij wachten tot er een tafeltje vrij komt. Het is erg druk. En iedereen heeft ook de tijd, is ontspannen, maar wel een tikkie dorstig. De plaats die ons wordt toegewezen, geeft ons een prachtig zicht op die rustige zee. Het is net of de zonlichtbundel ons in het vizier houdt en meebuigt met de stralende zon.

Vandaag is 20.12 uur de tijd van de zonsondergang. Elke dag gokken we weer de tijd waarop de zon volgens ons achter de horizon zal gaan duiken. Nu weten we dat we nog 30 minuten tegoed hebben. We gaan er echt voor zitten. Over ons etensbordje heen zien we hoe met de daling er langzaam een verkleuring optreedt van hel wit naar oranje, oranje-roze. We vergeten bijna te eten. We volgen intens het langzame proces van de aflossing van de wacht. De horizon hapt steeds grotere stukjes aan de onderkant af die in de diepte van het heelal verdwijnen. We vergeten te eten en zien hoe op het strand steeds meer mensen roerloos ook in het wonder ondergaan. Wat is de natuur toch indrukwekkend mooi. Erg de moeite waard om er zuinig op te blijven.

• Harris Brantigam

Bericht uit het bestuur

Het nieuwe 'seizoen' is weer gestart, op 29 augustus, en met het koor.

Voor de Duiven in de kerk was dat prachtig en vertrouwd, en ook via Zoom was de viering goed te volgen. De nieuwe apparatuur daarvoor werkt goed. Erwin en Marc zijn de vaste mannen achter de knoppen die het gebruik daarvan mogelijk maakt. Dank daarvoor!

Op de VA eind juni werd besloten om, ter bezuiniging op de kosten, de huur van het Hemeltje op te zeggen. Dat is gebeurd, per 1 oktober. Het bestuur is met Stadsherstel in gesprek over de datum van *Lees verder op pag. 2* ►

Nr 4 - 19 september 2021

Volgend nummer verschijnt 12 december.
Inleveren kopij tot uiterlijk 2 december.

Vieringen en voorgangersrooster

Aanvang zondagsvieringen 10:30 uur

19 sept	Helma Schenkeveld
26 sept	Henk Kemper (in Amstelkerk)
3 okt	Marc van de Giessen
10 okt	Bert van der Meer
17 okt	Nog niet bekend
24 okt	Jan Meijer
31 okt	Diana Vernooij
7 nov	Ingeborg Schenkels
14 nov	Gastvoorganger Jan Andreae
21 nov	Henk Kemper

Het actuele voorgangersschema is te lezen op www.deduif.net

Agenda

Het koor is weer elke zondag aanwezig.

De repetities starten vanaf 26 oktober aanstaande.

Inrichten kerkruimte & Sluiten

19 sept	Liesbeth	Liesbeth
26 sept	Liesbeth	Natalie
3 okt	Carla/Carl	Liesbeth
10 okt	Ad	Ad
17 okt	Jos	Liesbeth
24 okt	Natalie	Natalie
31 okt	Carla/Carl	Henk

Ben je verhinderd, ruil dan zelf...

...en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

• Liesbeth Broekhoff

Geluid en Zoomregistratie

Elke zondag door Erwin en Marc.

=====

Inventaris 't Hemeltje

Per 1 oktober hebben wij officieel niet langer de beschikking over 't Hemeltje. Met het uitruimen en verhuizen van inventaris is voorzichtig begonnen.

Het servies en bestek heeft inmiddels een mooie nieuwe bestemming gekregen bij de deze zomer gestarte dagbesteding *Heppie Kookcafé* in Almere. Meer daarover in het volgende HGL.

Alvast een kijkje nemen bij deze instelling kan via: www.heppiekookcafe.nl.

Gedicht

28 sept	Regien Boysen
29 sept	Sabine Christiaans
4 okt	Freek van der Marck
7 okt	Hans Ernens
8 okt	Feline Meeuwissen
23 okt	Dorien Eldering
24 okt	Marian van der Meer
9 nov	Vincent Kemper
23 nov	Ton Visser
26 nov	Irina Ursu-Antonova
29 nov	Alexandra Ursu
1 dec	Mirjam van Golen
10 dec	Marc van de Giessen

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs en Angela van der Marck.
Eindredactie: Dorien Gransjean-Eldering
Indeling: Freek van der Marck.
Eindvormgeving: Fred Vos.
HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon: 06 45949624
Bank: NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 20,00 per jaar op Raborek. NL20 RABO 0173 6297 92 o.v.v. Abonnement HGL wordt je postabonnee.

Hoe word ik aangesloten?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming. Van hen wordt actieve deelname verwacht.

Jaardoel - maandcollecte

2020 - Liliãne Fonds

2019 - Hospice daklozen Centraal Azië
2018 - Stichting Paballong HIV/AIDS
2017 - Kinderen van de voedselbank
2016 - Liefdevolle massage bij kanker
2015 - The Dreamcatcher Foundation.

Thea en Gerard

In liefdevolle herinnering

Onlangs overleed op hoge leeftijd onze trouwe Duif Thea, weduwe van Gerard van Deijl. Beiden zijn gedurende vele jaren De Duif trouw geweest en hebben zij hun tijd besteed aan allerlei klussen en klusjes. Het is passend om hen hier te gedenken.

Gerard is al enkele jaren geleden overleden. Voor Thea een grote schok, want ze moest alleen verder zonder haar lieve man Gerard, die eigenlijk Cees heette. Maar omdat Thea die naam niet passend vond en zij hem consequent Gerard noemde, wisten we lange tijd niet anders dan dat Gerard dus Gerard was.

In het kader van onderhoudsklussen is hij van grote waarde geweest voor de gemeenschap. Als er iets te repareren was of wanneer er iets moest worden gemaakt, dan deed hij dat. Zijn jarenlange carrière in het technisch onderwijs kwam goed van pas en hij deed het graag. Voor anderen zette Gerard zich eveneens graag in. Ik herinner mij dat hij – toen Yvon en ik in 1988 in de Utrechtsedwardsstraat gingen wonen – spontaan aanbod om de parketvloer te komen leggen. Dat was een prachtig aanbod; een cadeau!

Na het overlijden van Gerard was Thea er niet de vrouw naar om bij de pakken neer te gaan zitten. Optimistisch als zij van huis uit was, keek ze dankbaar terug op de vele mooie jaren samen, maar beseftte zij zich dat ze ook verder moest. Ze kreeg opeens een stukje autonomie in haar leven dat ze nooit eerder had gehad. Gerard was, als Thea naar De Duif ging voor de liturgievergadering, altijd bezorgd of het wel goed zou gaan. Een oprechte bezorgdheid die Thea soms ook wel benauwde. Nu ze alleen stond, kon ze gaan en staan waar ze wilde. En dat deed ze dan ook met graagte.

Voor De Duif was Thea degene die zorgde voor schoon liturgisch vaatwerk, schone en gestreken (!) altaarkleden en glimmend gepoetste kandelaars. Elke zondag, als zij binnenkwam, liep zij direct naar de altaartafel om het altaarkleed netjes recht te leggen. Eerlijk gezegd vonden we dat in het koor best amusant en de nodige keren legden we het kleed expres scheef; dan kon Thea meteen ingrijpen.

Het optimisme van Thea leek grenzeloos. Het glas was altijd half vol in plaats van half leeg. Dat brengt me op de volgende anekdote. Enkele jaren geleden kwam Thea, tezamen met Hortense, naar ons huis in Frankrijk. Ze vlogen op Bordeaux en we maakten er een leuke dag of tien van. Een keer togen we naar Cognac, want daar moet je toch even gekeken en cognac geproefd hebben. Na een tijdje streken we neer op een terras om ons te laven aan een lekkere 'pression.' We zaten lekker en het bier stond voor ons op tafel. We waren er nog niet aan begonnen of de wind pakte de menukaart die op tafel stond en blies die recht tegen het glas van Thea aan. Glas viel om, inhoud volledig, maar dan ook de vol-le-di-ge halve liter, in de schoot van Thea. Een normaal mens zou daar niet echt om kunnen lachen. Thea wel! Ze kwam zowat niet meer bij. Opgewekt ging ze naar binnen om even te kijken of er in het toilet misschien zo'n handen-droog-föhn hing. Kon ze zich even droogblazen. We hebben er hartelijk om gelachen, vooral omdat Thea het allemaal als één grote grap zag.

Tja, dat optimisme. Dat gaan we missen. Haar vrolijke mededeling (op haar – meer dan – tachtigste) dat ze even ging wandelen met de 'oudjes.' Ze beseftte dat ze gezegend was met een goede conditie en gezondheid. De laatste jaren waren minder voortreffelijk, maar ze sloeg zich er dapper doorheen.

Aan Gerard en Thea denk ik in dankbaarheid, in vrolijkheid en in liefde terug. En niet alleen ik, denk ik. Ik ga het missen, die keurende blik die Thea wierp op je nieuwe colbertje; even openknopen en binnenkant bekijken. En ik ga het missen, dat lieve 'dag m'n jongen', als ze gedag zeiden. Herinneringen resten ons; ze blijven voortleven in ons hart.

• Henk Kemper

► Bericht uit het bestuur - Vervolg van pag 1 ► oplevering/leeglevering daarvan. Wat dat betekent, zal tijdens de viering bij de mededelingen steeds worden gezegd. Want 1 oktober komt natuurlijk al dichtbij.

Namens het bestuur,

• Gerrard Boot